

Da skolen lukkede og slukkede

af Mie Buus

Museet for Thy og Vester Hanherred gennemførte i foråret 2011 en undersøgelse af Skjoldborg Skole, én af de fem skoler i Thisted Kommune, der lukkede samme sommer. Nedenstående er et sammendrag af undersøgelsens nutidsdel; rapporten kan læses i sin helhed på museets hjemmeside.

I december 2010 besluttede byrådet i Thisted Kommune at nedlægge fem mindre skoler: Hundborg, Klitmøller, Stagstrup, Øsløs – og Skjoldborg. Faldende børnetal, større krav til undervisningsfaciliteterne og nedskæringer på de kommunale budgetter lå til grund for beslutningen, der hurtigt viste sig ikke at være populær. Thisted Byråds beslutning var ikke enestående, men i god overensstemmelse med lignende tiltag i en række kommuner landet over.

Skjoldborg Skole i Sydthy var én af de skoler, som måtte lukke sommeren 2011. Sammen med andre lukningstruede skoler satte den for en periode dagsordenen for den offentlige debat i sommeren 2010, da beslutningen blev kendt i offentligheden. Reaktionen i form af vrede forældredemonstrationer, skolebesættelser, overfyldte byrådsale og trængte lokalpolitikere fortrængte for en tid andre emner i medierne og blandt menigmand.

Den stærke reaktion tyder på, at der er mange følelser forbundet med skolelukninger. Følelser, som åbenbart mobiliserer store dele af befolkningen – ikke blot lærere, elever og forældre, men også bredere kredse i lokalsamfundet, hvor man frygter, at en lukning af skolen i sidste ende kan føre til, at landsbyen affolkes og dør. Her adskiller forældrene i Thisted Kommune sig ikke fra forældre andre steder i landet. Den samme problematik og sammenkædning af årsag og virkning går igen i mange af de reak-

tioner, der kommer i kølvandet på omlægning af skolestrukturen i Danmark i disse år.

Skolen i landsbyen – Skjoldborg Skole som eksempel

Skjoldborg Skole var på mange måder en ganske almindelig landsbyskole, og der har været en høj grad af identifikation mellem skole og landsby. Med sine 53 elever i skoleåret 2010/11 hørte skolen dog til blandt kommunens mindste, med en fordeling af elever hvor hovedparten bor på landet og færre i selve landsbyen. Tidligere var en stor del af forældrene beskæftiget ved landbruget og andre med handel og håndværk i landsbyen. I 2011 pendlede en stor del af forældrene til Thisted på arbejde.

Gennem de sidste 30 år har Skjoldborg Skole kæmpet med et generelt faldende elevtal. Den udvikling skyldes først og fremmest den forandring i landsbyen Skjoldborg, der er sket gennem de seneste år. Landsbyen har langsomt men sikkert mistet betydning og funktioner. Derved ligner Skjoldborg mange andre mindre byer i Thy og i Vestjylland.

Der har altid været stor lokal opbakning til skolen, der gennem årene har fungeret for flere generationer af familier fra Skjoldborg og Kallerup. Adskillige af de forældre, der havde børn på skolen, da den lukkede i 2011, har selv haft deres skolegang på stedet. Jenny Thomsen, Kal-

lerup husker: »Min mor og alle hendes søskende har gået i Skjoldborg. Jeg og mine søskende har gået her. Vores børn har gået her, og syv af vores børnebørn!« Sådanne omstændigheder har medvirket til det gode forældreengagement i forhold til skolen og en følelse af, at det er »vores skole«.

Skolen har gennem årene været ude i flere storme, hvor trusler om nedlægning eller reduktion var på den politiske dagsorden. Da skolestrukturen var til debat i 1980'erne, sad Arne Thomsen som formand for skolens bestyrelse. Han var imod planerne og dermed i god overensstemmelse med en stor gruppe forældre i Skjoldborg skoledistrikt, som kæmpede for at bevare skolen, der dengang gik til og med 7. klasse.

I 1990 kom Skjoldborg skole igen i farezonen, da kommunen skulle spare. Forældrene på skolen protesterede voldsomt, og der var nogle, som kørte på deres traktorer i demonstrationstog ind til rådhuset.

Den lille skole som ideal

For mange mennesker står den lille skole som den bedste ramme om børns skoleliv. Det er især en forestilling, som har gyldighed i forhold til de yngste børn. Den lille skole har mange fordele, mener mange forældre. Der er kort afstand mellem hjem og skole, og den giver en overskuelig hverdag for børnene, hvor der ikke er for mange personer at forholde sig til. Den lille skole tilbyder et miljø, hvor der

De yngste elever har undervisning med skolens leder Birgit Luxhøj. Foto: Mie Buus.

er tilstrækkelig tid og opmærksomhed til det enkelte barn. Mange forældre har tillige den forventning, at de bedre kan øve indflydelse på en mindre skole, som er en naturlig del af lokalsamfundet.

Den lokale opbakning til skolen har altid været stor, men den direkte kontakt mellem forældre og lærer har ændret sig over årene. I dag stiller forældre generelt store krav til både skole, undervisning og lærere. Forældrene er meget engagerede, og lærerne får både ros og ris, fortæller lærer Alice Odgaard i forbindelse med undersøgelsen. Dette udsagn sættes i relief af en tidligere elev, der gik i den gamle skole tilbage i 1930'erne. *»Dengang kom forældrene ikke på skolen undtagen ved særlige lejligheder som for eksempel ved eksamen, men til gengæld kom lærerne til de forskellige familiefester i byen,«* forklarer Rigmor Pedersen, Skjoldborg.

I dag er der store forventninger til, at skolen skal gribe ind og deltage i opdragelsen af børnene, og lærerne påtager sig opgaven. Børnene opholder sig en stor del af tiden på skolen, da der er mange, som går i SFO.

Alice Odgaard husker stadig, hvordan det var, da hun begyndte på Skjoldborg Skole i 1992. Dengang kunne skolen kontakte forældre i hjemmet i løbet af dagen, og forældrene kunne hente et barn, der var blevet sygt. I dag kan forældrene stadig kontaktes via mobil eller sms, men de har svært ved at hente et barn. Sms bliver i dag brugt meget i den hurtige kontakt mellem lærere og forældre. *»Hvis for eksempel der er nogle børn, som har været kede af det, så kan man sende en sms til forældrene, der siger, nu er de glade igen,«* fortæller Alice Odgaard. I dag er det naturligt, at skolen bliver underrettet, hvis der er dødsfald i familien. Så ringer forældrene og beder lærerne om at tage det op og snakke med børnene om det.

Flere af lærerne på Skjoldborg Skole var meget erfarne og gamle i gårde, og det har haft stor betydning i forholdet til forældrene. Alice

Odgaard fortæller: *»Så har jeg jo kun de der 22 børn at koncentrere mig om og 22 hjem at forholde mig til – skønt det er der sådan set ikke engang, da vi har flere søskendehold. Det gør jo det hele lidt nemmere i hverdagen, fordi forældrene kender mig så godt. For dem er jeg jo nærmest en institution på skolen, fordi jeg altid har været her. Nogen af dem har måske også selv gået her, og de kan huske mig fra deres egen skoletid.«*

Alle de forældre, der var involverede i undersøgelsen, bakkede op om den lille skole som en tryk ramme for de mindste elever, men havde dog også øje for nogle svagheder, hvis skolen blev mindre med færre elever. Ikke fordi man frygtede, at det ville gå meget ud over det faglige niveau, men der kunne være en vis risiko for, at det sociale miljø ville blive sårbart. En forælder udtrykker det således: *»Det kan jo godt være, at der er nogen i 5. klasse, der synes, at det er nogle små nogle, de går i klasse med – altså dem i 3. klasse. Og hvad nu, hvis der er syv børn i en klasse, og der er tre drenge og fire piger. Hvis de to drenge ikke vil lege med den sidste – hvad så?«*

På den anden side er der blandt forældrene en generel opfattelse af, at der er flere fordele end ulemper ved at bringe små og store elever sammen i så mange situationer. Flere af de ældste elever gav under undersøgelsen udtryk for, at de gerne leger med de yngre elever. Det er holdningen blandt både forældre og lærere, at det giver børnene nogle erfaringer og sociale kompetencer, de kan tage med og bruge – også udenfor skolegården.

Der var enkelte forældre, som havde valgt at sende deres børn i friskole som konsekvens af lukningen af Skjoldborg Skole. Her handlede det om at vælge en anden mindre skole, såsom friskolen i Sønderhå, fremfor den større skole i Snedsted. En af disse forældre forklarede: *»For mig handler det egentlig også meget om en mindre skole kontra en stor skole. Jeg forestiller mig, at der er mindre kontakt og tid mellem lærer og elev på en større skole. Der kan umuligt være det*

Idrætsdag på skolen i foråret 2011. Der er flere forskellige discipliner, bl.a. løb på tid. Foto: Mie Buus.

samme forhold, hvis der er færre elever til hver lærer, som der er på en lille skole. På en mindre skole kommer man også hinanden mere ved. Der er et sammenhold sådan et sted. Børnene finder ud at begå sig mellem hinanden, samtidig med at de går i skole.»

Samlæsning og differentieret undervisning

Traditionelt har undervisning på landsby-skolen været organiseret, så flere klasser blev undervist sammen. Undervisningsdifferentiering har været et bærende pædagogisk princip for al undervisning i folkeskolen siden 1993 med indførelsen af den udelte enhedsskole. Det er et pædagogisk princip, der skal imødekomme elevernes forskellighed på en sådan måde, at alle elever udfordres bedst muligt i alle fag.

På Skjoldborg Skole var de 53 elever fordelt på to næsten lige store klasser. Undervisningsdifferentiering var som udgangspunkt derfor nødvendigt, men det var også et pædagogisk

princip, som alle lærerne gik ind for. Ifølge Alice Odgaard og Elsebeth Dahlgård, der begge har været på skolen en årrække, fungerer det godt at have en klassestørrelse på 24-25 børn og to lærere. Det giver ro i klassen, og der er f.eks. ved sygdom eller andet fravær altid en gennemgående person i klassen – men det kræver et godt samarbejde, udtaler Alice Odgaard i den forbindelse. Her er hun på linje med Per Dahm, den tidligere skoleleder på Skjoldborg Skole, som forklarer:

»Jeg syntes, at samlæsning på Skjoldborg Skole var ret spændende. Vi lærere havde det synspunkt, at samlæsning ikke kun var noget, vi havde på grund af elevtallet, men også fordi der var nogle gode pædagogiske muligheder i det. Vi kunne for eksempel samle børn over flere årgange for at ramme dem der, hvor de nu var, rent fagligt. Fordi man går i 2. klasse er det jo ikke sikkert, at man rent udviklingsmæssigt står på samme niveau som de andre i 2. klasse. Det kunne godt være, man passede bedre sammen med dem i 3. klasse. Den måde at organisere undervisningen på var der rig mulighed for på Skjoldborg skole.«

Alice Odgaard og Elsebeth Dahlgaard arbejdede tæt sammen i planlægningen af undervisningen, og ifølge Dahlgaard giver tæt samarbejde mellem lærerne bedre mulighed for at improvisere: »Når vi om morgenen står inde i klassen, så kan det godt være, at vi skal gøre noget andet, end det vi oprindeligt har planlagt. Hvis der er enighed blandt lærerne, kan man hurtigt beslutte at prøve nogle ting af i undervisningen eller bare gå en tur med børnene, når det er godt vejr. Det er ikke sikkert, at den mulighed findes på den større skole, hvor flere personer skal involveres.«

Læsemakker

Blandt de pædagogiske redskaber, som blev brugt i undervisningen på Skjoldborg Skole, var »læsemakker«; et redskab, der har til formål at fremme læsefærdigheden blandt

eleverne. Her bliver en mindre erfaren læser sat sammen med en mere erfaren. Eleverne underviser ikke hinanden, men støtter hinanden og repeterer det, de allerede har lært eller gennemgået på klassen. Mens den yngre makker får en ekstra chance for at øve sin læsning, bliver den ældre makker mere opmærksom på at bruge relevante strategier i egen læsning. Det er en metode, som bliver fremhævet af lærerne, ligesom der også er forældre, der har nævnt metoden, som synes at have været en succes.

Susanne Mortensen, der ligeledes har været lærer på Skjoldborg Skole i mange år, forklarede hvordan der blev inddraget forskellige emner til læsemakker. Det kunne være forskellige forfattere, eleverne gik i dybden med, f.eks. Astrid Lindgrens forfatterskab. Det kunne også være et historisk emne eller et natur-emne. Eleverne måtte selv vælge bøger, men inden for

To koncentrerede læsemakkere. Foto: Mie Buus.

de muligheder, som lærerne havde lagt frem. Det var lærerne, der sammensatte de forskellige makkere, som typisk blev sat sammen af børn fra 1. klasse og børn fra 3. klasse. Læsemakker havde også en social funktion, der bragte børn på forskellige alderstrin sammen om en fælles læseoplevelse. Ifølge Susanne Mortensen fik eleverne lært mere ved at læse op for hinanden, og de fik læst meget mere på de par uger, de havde læsemakker, end de ellers gjorde.

Ekskursion til branddammen

Den 10. juni var en fin og solrig dag. Det var oplagt at bruge den til en ekskursion til den nærliggende branddam for at undersøge det liv, der var i vandet på nuværende tidspunkt. Så måtte børnene i de gummistøvler, som tilsyneladende altid var i beredskab på skolen.

Klassen stillede op i skolegården på række, to og to sammen. Én lærer gik sammen med fortroppen, og en anden dannede bagtrop. Snart var hele klassen på vej. Børnene med net, forstørrelsesglas og små beholdere til at putte de dyr i, der skulle studeres nærmere. Opslagsbøger samt voksduge med tegninger til at identificere dyrene efter hørte med til udstyret. Alle børnene bar noget på den ti minutter korte tur gennem byen ned til branddammen. Der blev snakket livligt undervejs om de vårfluelaver og rygsvømmere, som på tidligere ekskursioner var blevet fundet i branddammen.

Snart var børnene i fuld gang. Nogle stillede sig i vandkanten og fiskede med nettene efter vanddyr, som så blev tømt over i glas. Så blev der slået op, bladret i bøgerne og sammenlignet med billeder på plancherne. Det var lidt af en opgave. Der blev diskuteret livligt, for det er

På ekskursion til branddammen i Skjoldborg. Foto: Mie Buus.

De indsamlede vanddyr studeres og bestemmes.
Foto: Mie Buus.

ikke så nemt at finde og sammenligne de små dyr med dem i bøgerne. Egentlig var det identifikation af haletudser eller de næste stadier, som var mål for ekskursionen, men hverken haletudser eller frøer blev fundet ved søen denne formiddag. Til gengæld vrimlede dammen af andre små mærkelige vandinsekter.

Alle børnene var meget optaget af det, de fandt. Nogle børn tog uden problemer på de små dyr, andre var mere forsigtige, gysende ved at røre ved vårfluelarver og de andre små vanddyr. Nogle syntes, de var ulækre.

Der blev sammenlignet med, hvad andre havde fundet, og der kom en del diskussion og snak ind, når dyrene skulle identificeres. Alle dyrene blev sluppet ud igen i deres rette element, før vi gik tilbage til skolen. *»Sådan en tur giver god motion, og så stimulerer den elevernes interesse for naturen og de dyr og planter, der findes i miljøet,«* forklarede lærer Solveig Goul.

Ekskursionen kom i stand efter en hurtig beslutning, da lærerne mødte ind lidt før klokken 8. Situationen viser, at det på en lille skole er muligt at tage en hurtig beslutning og inddrage nærmiljøet i undervisningen. Det var ikke nødvendigt at planlægge i forvejen, arrangere buskørsel osv. Eleverne havde meget udbytte af turen, både naturfagligt og som en god oplevelse.

Frikvarter med legepatruljer

Skolens legeplads blev flittigt brugt i frikvarterne til boldspil og forskellige lege – også en del gamle og traditionelle lege. Der var god plads til flere forskellige aktiviteter på én gang.

På Skjoldborg Skole opererede man med begrebet »legepatruljer«. Det vil sige, at nogle elever organiserede fællesleg i frikvarterne. Det var en funktion, som var forbundet med både ansvar og prestige. Legepatruljen satte forskellige lege i gang og stod for, at legen foregik i overensstemmelse med de vedtagne regler. Ansvar for legepatrulje blev almindeligvis varetaget af de store elever. Legepatruljen havde til opgave at inddrage så mange som muligt og give alle mulighed for at deltage i legen. Den modvirkede klikedannelser og mobning i frikvarterne, blev det fremhævet af flere lærere.

En dag var det f.eks. Anders og Kali, der var legepatrulje. De satte gang i en leg, der hedder »spark til dåsen«. Alle børn deltog i legen på tværs af alder og køn. Legen løb et stykke tid, og dåsevogteren blev skiftet ud nogle gange. Den ene dåsevogter blev tilråbt som »dåseruger«. Det hentydede til, at eleven ikke flyttede sig langt nok fra dåsen, så det blev for svært for de angribende at sparke dåsen af hullet. Det var altså en form for brud på reglerne, som blev påtalt af Anders. Legepatruljen fungerede godt, og stort set alle elever deltog i legen. Der var dog enkelte, som havde gang i en leg i sandkassen,

Der leges koncentreret i sandkassen. Foto: Mie Buus.

som de havde startet på dagen i forvejen. Det så ud til at være i orden at vælge den fælles leg fra og lege noget andet selvvalgt.

IT på skolen

Noget af det, der sprang i øjnene under feltarbejdet på Skjoldborg Skole var, at skolen var velforsynet med computere. Skolen var tilsyneladende ret tidlig til at indføre IT på skolen. Det startede så småt først i halvfemserne under Johnny Rud Andersen og fortsatte under de næste skoleledere. 1996 blev Per Dahm ansat som leder, og han interesserede sig meget for mulighederne i den nye teknologi. Per Dahm kom fra Hundborg Skole, hvor han netop var IT-vejleder. Han husker, at det var på det tidspunkt, IT udviklede sig og blev til et redskab, som skolerne i stigende grad gjorde brug af. Det var dog noget, den enkelte skole selv måtte klare. Per Dahm forklarer: *»Det var med at kende nogle mennesker, der*

vidste hvordan det fungerede, hente noget viden rundt omkring og så ellers prøve sig frem.«

Det lykkedes for Per Dahm at få de andre lærere gjort til aktive brugere af IT. Alice Odgaard beskriver, hvordan det føltes som en stor forandring for personalet på skolen: *»Jeg har oplevet fire skoleledere her på Skjoldborg Skole. Per Dahm er den, der har sat størst forandring i gang omkring personalet. Han forstod at manipulere på den gode måde. Vi var først med IT og den slags, og det var absolut ikke noget, vi lærere var nogen nørder til.«*

Det startede med at der blev opstillet to computere på lærerværelset. Her lærte lærerne at bruge dem. Man anlagde den strategi, at lærerne skulle blive fortrolige med brugen af computere, før eleverne blev indført i det. Alice Odgaard husker, hvor svært det var blive fortrolige med computere.

I dag bruges IT i al undervisning, og bl.a. bruger eleverne computeren til at skrive dagbog på. Dagbogen skal støtte elevernes udtryksevne

og refleksion samt styrke deres koncentrations-
evne. IT er også et vigtigt redskab i kommuni-
kationen mellem hjem og skole.

Projektarbejde

I en periode på to uger blev der lavet projekt-
arbejde med deltagelse af alle eleverne. Pro-
jektarbejdets overordnede tema var dyr. Hos
de ældste var det vilde dyr i Afrika, og hos
de yngste var det danske dyr. Her blev com-
puterne af de yngste taget i brug til at lave en
lille bog. De fandt materiale i bøger på sko-
lens bibliotek og på internettet under et un-
dervisningsprogram, der hedder danske-
dyr.dk. Her kunne eleverne finde forskelligt

materiale om danske dyr, både de vilde og
husdyrene.

Blandt de små arbejdede eleverne sammen
to og to ved computeren, hvor de skiftedes til
at bruge høretelefonerne. På computeren fik de
læst teksten op og havde samtidig den skrevne
tekst at gå ud fra. Der var også en del billedma-
teriale på dette program, så i realiteten blev ele-
verne godt stimuleret og lærte ved hjælp af flere
sanser. Dette fremhævede de to lærere Susanne
Mortensen og Solveig Goul som et element, der
fremmer læring og forståelse betydeligt.

De undervisningsprogrammer, der findes
på nettet, er både blevet mange flere, meget
bedre og mere brugervenlige, fremhæver begge
lærere. Eleverne havde behov for hjælp til det

*Eleverne kan både se, læse og lytte på computeren – man kan endda lytte på den samme høretelefon.
Foto: Mie Buus.*

Undervisning i brug af computere blandt de yngste elever. Foto: Mie Buus.

tekniske med hensyn til at kopiere tekst og billeder over i det dokument, som skulle blive til en bog, men snart skulle de tage stilling til titel, layout og skrifttype til deres bøger, som blev rigtig flotte.

Matematikken var også integreret i projektet. Det skete ved at der blev lavet forskellige statistikker, f.eks. over hvor mange der har kat i hjemmet. Matematikeleverne var opdelt i hold, som kom ind og stillede spørgsmål til dem, der lavede bøger. Hund og kat toppede i statistikken. Ingen havde skildpadder, men nogle havde fugle og kaniner.

Morgenløb og morgensang

En typisk hverdag på skolen begyndte med

morgensang. Alle elever og lærer samledes i salen og dannede en halvkreds, så de kunne se sangen på en skærm. Sangen var som regel valgt, så den passede til årstiden eller en bestemt situation, men det kunne tilsyneladende også blot være en sang, som alle havde lyst til at synge. Morgensang var et fast ritual, som indledte skoledagen. Her blev der også givet opsang, peptalk eller beskeder, som vedkom alle elever.

En anden tradition, som også prægede hverdagen, var de to gange om ugen, hvor der var morgenløb. Her var alle børnene ude at motionere på en strækning fra skolen til præstegården og tilbage igen, både sommer og vinter. Morgenløbeturen gav selvfølgelig børnene motion, men var også med til at give dem en op-

levelse af årstidernes vekslens og naturens gang, fremhævede skoleleder Birgit Luxhøj, inden hun stillede sig ud til vejen for at sikre, at alle elever kom helskindede over på den anden side.

Det særlige ved Skjoldborg Skole

Skjoldborg Skole fremtrådte under feltarbejdet i foråret 2011 som velholdt – både ude og inde. Man kunne se, at der blev lagt vægt på, at det uundgåelige slid ikke prægede helhedsbilledet. »*Alt bliver så vidt muligt repareret så hurtigt som muligt og vedligeholdt med maling.*« fortalte pedel Erik Jensen. Susanne Mortensen forklarede: »*Jeg synes, vi gør meget ud af at have det pænt og hyggeligt og rart. Jeg tror nok, vi har det sådan – uden at det er sat op i målsætning – at hvis vi har det pænt der, hvor*

vi er og passer på huset, skolen og tingene, så har alle det godt, og børnene lærer bedre.« Måske var Skjoldborg Skole på dette punkt ikke så forskellig fra andre skoler i Thy – men på ét meget synligt område havde Skjoldborg Skole alligevel sin helt egen profil og personlighed.

Skolens fremtoning og udtryk var præget af usædvanlig mange billeder. Det gjaldt de store billeder, der prydede de store vægflader både ude og inde på skolen. Det gjaldt ikke i mindre grad alle de elevfremstillede tegninger, som ofte blev skiftet ud med nye – selv i de sidste uger op til lukningen.

Udsmykning af skolen var noget, alle lærerne bakkede op om, men det var især skolens mangeårige undervisere Alice Odgaard og Elsebeth Dahlgaard, der stod bag det kreative udtryk, som gav Skjoldborg Skole personlighed og en form for identitet. Alice Odgaard forklarer i et interview: »*I dag tror jeg, alle forældre synes*

Alle døre på Skjoldborg Skole havde sit eget sjove skilt. Foto: Klaus Madsen.

det er godt, at børnene kan tegne og male, men i starten kan jeg godt huske, at forældrene ikke reagerede meget på det. Men så til en skole-hjem-samtale sagde min kollega Elsebeth, at det med tegning ville vi gerne gøre noget mere ud af, for det syntes vi, at børnene kunne bruge i forhold til forståelse af omverdenen.»

Et stort billede, som Elsebeth Dahlgaard og Alice Odgaard lavede sammen med eleverne, skulle markere skolens jubilæum i 1995. Alice fortæller: *»Vi startede med, at alle børnene skulle tegne sig selv på sådan et lille stykke papir og klippe det ud. Så tegnede vi et stort billede op af skolen med alle dens lokaler, og så skulle børnene klistre sig selv på et sted. Det var en gave til skolen fra børnene, som de selv havde lavet.»*

De forældre, der deltog i undersøgelsen, havde en meget positiv holdning til den krea-

tivitet, der har præget skolen, og den kreative udfoldelse, som børnene har lært på skolen. En af de tidligere elever kan huske, at de fik lov til at male stakittet rundt om skolen: *»Og tænk – vi blev spurgt om hvordan vi syntes det skulle være!«* Så fik børnene lov til at male striber på stakittet – men så passede de jo også bedre på det, når de selv måtte bestemme og selv lave det, konkluderer forælder Inga Smed: *»Det var jo også med til at gøre det til deres skole.»*

Mie Buus

Født 1951. Etnograf. Projektmedarbejder ved Museet for Thy og Vester Hanherred.

Kilder

Interviews med tidligere og daværende elever, forældre og medarbejdere samt andet feltarbejde på skolen, udført af denne artikels forfatter i foråret 2011.